

Élménybeszámoló a németországi szakmai gyakorlatról

Nagy örömmel töltött el, amikor a tanév végén megtudtam, hogy az Erasmus+ program keretében egy hónapot tölthetek el Chemnitzben, mely Kelet-Németország 3. legnagyobb városa. Azért jelentkeztem erre a programra, mert szerettem volna tanulni, gyakorolni a német nyelvet, kipróbálni, milyen az élet a családtól távol, gondoskodni magamról. Reméltem, hogy szakmai téren sok mindent elsajátíthatok majd, és kíváncsi voltam, hogyan állom meg a helyem a munkában.

Nagyon vártam már az indulás napját, ugyanakkor felmerültek bennem is, mint mindenki másban, különböző kérdések. Milyen lesz az utazás, a társaság? Milyen a kinti élet? Hogyan fogom érezni magam? Ha problémám akad, hogyan oldom meg? Milyen lesz a munkahely? Meg fogom-e érteni a német nyelvet? Ezernyi kérdés kavargott még a fejemben.

Nagy nehezen elérkezett a várva várt nap, és augusztus 7-én este megérkeztünk 13 óra utazás után Chemnitzbe. Elfoglaltuk a szállást, gyorsan kipakoltunk és berendezkedtünk az egy hónapra. 4 és 3 fős szobáink komfortos kis lakások voltak, kis fürdővel és konyhai résszel.

Az első hét a nyelvtanulása volt. Németórákra jártunk, gazdagítottuk a szókincsünket, főleg szakmai kifejezésekkel. Beszélgettünk, és a nyelvtant is gyakoroltuk kicsit. Az egyik helyi bankból egy hölgy tartott előadást az euróról. Megtudhattunk rengeteg érdekes dolgot, például hogyan vehetjük észre, ha hamis eurót kapunk.

A második héttől megkezdődött a munka, amit már nagyon vártam. Én a szállástól nem messze voltam egy irodában, villamossal 2 megállóra. Eleinte kicsit féltem a közlekedéstől, mert én nagyon hamar eltévedek akárhol, de kellemes csalódtam. Nagyon egyszerű volt minden tömegközlekedési eszközzel jönni-menni Chemnitzben. A munkaadómat Frau Müllernek hívták. Egy nagyon aranyos, türelmes hölgy volt, aki mindenben segítségített. Megmutatta, milyen egy munkaszerződés, felmondás, szállítólevél, hogyan kell állásra jelentkezni Németországban. Tartottam attól, hogy nem fogom majd megérteni, amit mond, és magamat sem fogom tudni megértetni vele, de azt hiszen, ezzel a nehézséggel megbirkóztam.

Az első hétvégén Drezdába, a második hétvégén Lipcsébe kirándultunk. Nagyon szép német városok. Drezdában a Theater Platzot, a Frauenkirchet, a Zwingert és az Elbát is megnéztük. Nagyon szép volt minden, főleg a Zwinger. Lipcsében is számos csodálatos helyet, épületet, szobrot láttunk. Például: Nikolaikirche, Johann Sebastian Bach Denkmal, Hauptbahnhof, Alte Nikolaischule. Rettentő szép város, akárcsak Drezda. A harmadik hétvégén a chemnitzi Stadtfestre mentünk ki. Nagyon jó hangulatú rendezvény volt rengeteg emberrel és programmal. Az utolsó napok egyikében pedig ellátogattunk a helyi sörgyárba (Brauerei in Einsiedel), ahol megtekinthettük, hogyan is készül a sör.

Nagyon gyorsan elment az egy hónap, szinte repültek a napok úgy. Jó volt a társaság, a munka, a szállás és minden. Egy csapatná kovácsolódtunk, mindenki számíthatott mindenkire. Tanáraink nagyon segítőkészek voltak az egy hónap alatt, akármi gondunk, bajunk volt, meghallgattak, és segítettek, ha tudtak; tanácsokkal láttak el.

Egyedüli negatívum számomra a német konyha volt. Minden ételt leöntöttek szósszal, és ez nem nyerte el a tetszésemet. De mint mindent, így ezt is meg lehetett oldani.

Nagyon örülök, hogy bevásztottak ebbe a programba. Hálás vagyok, hiszen rengeteget tanultam, mind szakmai, mind nyelvtudás szempontjából, és természetesen önállóságot is. Több, számomra idegen emberrel ismerkedtem meg, akikkel a mai napig tartom a kapcsolatot. Megtapasztalhattam, beleláthattam abba, milyen is az élet Németországban. Milyenek az ottani emberek és szokások. Életem eddig legszebb egy hónapja volt.

Mátrai Alexandra
12. A